

U 66/2018 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 768/2005, (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/1139 vad gäller fiskerikontrollen (*Ändring av förordningar gällande fiskerikontroll*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 30 maj 2018 till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 768/2005, (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/1139 vad gäller fiskerikontrollen samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 13 juli 2018

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä

Fiskeriråd Risto Lampinen

JORD- OCH SKOGSBRUKS-
MINISTERIET

PROMEMORIA

EU/2018/1151

9.7.2018

KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM ÄNDRING AV RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 1224/2009, OCH OM ÄNDRING AV RÅDETS FÖRORDNINGAR (EG) NR 768/2005, (EG) NR 1967/2006 OCH (EG) NR 1005/2008 OCH EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) NR 2016/1139 VAD GÄLLER FISKERIKONTROLLEN

1 Bakgrund till förslaget

Europeiska kommissionen lämnade den 30 maj 2018 ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 768/2005, (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/1139 vad gäller fiskerikontrollen (COM(2018) 368 final).

Enligt den konsekvensbedömning som kommissionen utarbetat (SWD(2018) 280 final) är förslaget huvudsakliga mål att göra unionens fiskeövervakningssystem effektivare och att bringa övervakningssystemet i överensstämmelse med den gemensamma fiskeripolitiken som uppdaterades 2013. Enligt kommissionen finns det inte tillräckliga metoder för att övervaka bestämmelserna i den förnyade fiskeripolitiken. Det nuvarande regelverket är komplicerat och otydligt, tillräcklig information om fisket samlas inte in och genomförandebestämmelserna har inte tillräckligt avskräckande verkan.

2 Förslagets centrala innehåll

Enligt förslaget skulle fem gällande förordningar ändras:

- 1) rådets förordning 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (*rådets kontrollförordning*)
- 2) rådets förordning 768/2005 om inrättande av Europeiska fiskerikontrollbyrån och om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken
- 3) rådets förordning 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske
- 4) rådets förordning 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet
- 5) Europaparlamentets och rådets förordning 2016/1139 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd

De viktigaste förslagen för fisket i Finland gäller ändring av rådets kontrollförordning.

2.1 Rådets kontrollförordning

Det föreslås att rådets kontrollförfordning förenklas så att fiskefartygen för kontrolländamål delas in i två grupper: under 12 meter och minst 12 meter. Detta motsvarar den indelning i kustfartyg och havsgående fartyg som är i bruk i Finland i fiskefartygsregistret. I praktiken innebär förändringen att de specialbestämmelser som har gällt andra fartygsgrupper tas bort ur förordningen. Till exempel skulle undantagen för 12–15 meter långa fartyg gällande på fartyget installerad positioneringsutrustning (t.ex. radioutrustning som använder satellitförbindelse) tas bort.

För fartyg med en längd under 12 meter införs skyldighet att använda positioneringsutrustningar som möjliggör positionsbestämning av fartyget och följning av dess rörelser. Positioneringsutrustningen skulle dock inte behöva vara installerad på fartyget utan skulle kunna vara en mobil apparat. För fartyg under 12 meter föreslås dessutom en skyldighet att börja använda elektronisk fiskedagbok vars uppgifter ska lämnas till myndigheterna alltid innan hamn anlöps. Fartyg som är minst 12 meter ska lämna motsvarande uppgifter minst en gång per dag och om möjligt efter varje drag samt alltid innan hamn anlöps. Befrielse från att anmäla små fångster skulle tas bort. Skyldigheten att lämna en elektronisk lossningsanmälan inom 24 timmar från det att fångsten lossats skulle enligt förslaget gälla alla fartyg oberoende av storlek.

Den förhandsanmälan som idag bara krävs för att föra iland fångster av arter som omfattas av mångåriga planer skulle utsträckas till att gälla allt fiske som bedrivs med minst 12 meters fartyg. Förhandsanmälan skulle kunna krävas av unionens fartyg även när fångster lossas i tredje lands hamnar. Dessutom föreslår kommissionen befogenhet att med delegerade förordningar bestämma att kravet på förhandsanmälan vid visst fiske även ska gälla för fartyg på under 12 meter.

För att övervaka förbudet att kasta bort fångst föreslår kommissionen att kameraövervakning installeras på fartygen. Det fiske och de fartyg som ska övervakas skulle bestämmas riskbaserat i särskilda regionala övervaknings- och kontrollprogram. För övervakning av fiskekapaciteten föreslås att det på vissa fartyg installeras utrustning för kontinuerlig mätning av motoreffekten. Detta skulle bland annat gälla trålfiskefartyg med en motoreffekt på över 221 kilowatt.

Bestämmelserna gällande vägning av fångster föreslås ändras så att alla fångster ska vägas redan i hamnen, före lagring, transport eller försäljning. Fångsterna skulle i fortsättningen endast få vägas av en sådan aktör som medlemsstatens myndigheter har registrerat för vägning av fiskprodukter. Osorterade fångster avsedda som människoföda skulle kunna vägas per art först efter transport, om de innan transport har vägts osorterade under myndighets övervakning. Andra fångster än sådana som är avsedda som människoföda skulle få vägas osorterade i hamnen, om medlemsstaten har infört en av kommissionen godkänd stickprovsplan. För köpanmälningar och transportdokument för fisk skulle man övergå till att använda enbart elektronisk rapportering.

För att effektivisera tillsynen av spårbarhetsbestämmelserna för fiske- och vattenbruksprodukter ska spårbarhetsuppgifterna lagras elektroniskt. Ett fiskparti som härstammar från fiskefartyg i unionen ska alltid kunna kopplas till det fartyg och lossningsparti som det härstammar från. Definitionen av fiskeproduktparti skulle lättas så att partiet i vissa situationer skulle kunna innehålla flera olika fiskarter blandat. Dessutom föreslås att spårbarhetskraven ska utsträckas också till produkter som förs in utifrån unionen.

Kommissionen föreslår att medlemsstaterna ska ha ett registrerings- eller tillståndssystem för att följa upp antalet fysiska och juridiska personer som deltar i fritidsfiske. Medlemsstaterna ska också ordna informationsinsamling gällande fångster från fritidsfiske. När en av unionen

bestämd bevarandeåtgärd gäller för fritidsfiske av fiskbestånd, fiskbestandsgrupp eller fiskart, ska medlemsstaterna dessutom säkerställa att de som deltar i fisket skickar elektroniska fångstanmälningar till myndigheterna och att det finns ett registrerings- eller tillståndssystem för fartyg som används för fisket. Enligt förslaget får kommissionen bestämma detaljerat om registrerings- eller tillståndssystem, informationsinsamling och leverans av fångstdata, uppföljning av fartyg som används för fritidsfiske samt övervakning och märkning av fångstredskap när det gäller bestämda arter eller bestånd.

Bestämmelser om överträdelser av den gemensamma fiskeripolitiken och de påföljder som bestäms för dessa skulle samlas i rådets kontrollförordning, när de idag finns i flera förordningar. Administrativa åtgärder och sanktioner mot dem som överträtt bestämmelserna skulle utökas till att omfatta alla överträdelser, när kravet för närvarande bara täcker allvarliga överträdelser. I Finland är administrativa överträdelseavgifter redan i bruk även för andra än allvarliga överträdelser.

Till förordningen föreslås 17 beskrivningar av sådana handlingar som alltid skulle betraktas som allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitiken. Dessutom föreslås en förteckning över överträdelser som skulle tolkas som allvarliga överträdelser när vissa kriterier uppfylls. För allvarliga överträdelser föreslås att en miniminivå för påföljder bestäms, vilken skulle vara tre gånger värdet för fiskprodukter som erhållits genom en allvarlig överträdelser, och vid upprepade allvarliga överträdelser fem gånger fiskprodukternas värde. Dessutom föreslås klarlägganden när det gäller direkta verkställighetsåtgärder som tillämpas vid allvarliga överträdelser och när det gäller poängsystemet. Enligt ett av dessa klarlägganden skulle kuststaten utöver flaggstaten kunna fastställa poäng för dem som gjort sig skyldiga till allvarliga överträdelser.

Enligt kommissionens förslag ska Europeiska fiskerikontrollbyrån på samma sätt som idag upprätthålla en förteckning över unionens inspektörer. Kommissionen föreslår att man till unionens inspektörer skulle kunna utnämna tjänstemän från såväl medlemsstaterna, kommissionen som fiskerikontrollbyrån. Unionens inspektörer skulle kunna utföra inspektioner på medlemsstaternas territorium, unionens vatten och på unionens fiskefartyg utanför unionens vatten.

2.2 Andra förordningar

Kommissionen föreslår att rådets förordning om Europeiska fiskerikontrollbyrån ändras så att kontrollbyråns verksamhetsområde också skulle omfatta fiskeripolitikens yttre dimension det vill säga i praktiken förhållandet till tredje land. Kontrollorganet skulle också i större omfattning än i dag initiera forsknings- och utvecklingsarbete gällande tillsyns- och inspektionsteknik samt bistå kommissionen i uppgifter enligt kontrollbyråns mål. Enligt kommissionens förslag skulle kontrollbyråns tjänstemän i fortsättningen kunna verka som unionens inspektörer, enligt vad som avses i kontrollförordningen.

I rådets förordning om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske skulle det göras ett stort antal ändringar av teknisk natur för att den skulle utgöra en tydligare helhet tillsammans med rådets kontrollförordning. Exempelvis skulle förteckningen över allvarliga överträdelser och många andra bestämmelser i fortsättningen finnas i rådets kontrollförordning dit det skulle finnas nödvändiga hänvisningar.

I förordningen om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske skulle det också bestämmas om överföring av det fångstintygssystem som används vid import och export av fiskprodukter till att fungera i unionens gemensamma elektroniska informationssystem. Finland har till skillnad

från många andra länder redan tagit i bruk ett elektroniskt fångstintygssystem. Till skillnad från dagens situation i Finland skulle användningen av det elektroniska informationssystemet vara obligatoriskt för importörer av fisk.

I Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön skulle bestämmelserna gällande fiskedagbok upphävas, då de har inneburit avvikelse från kontrollförordningens bestämmelser gällande fiskedagböcker. I rådets förordning om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskresurserna i Medelhavet skulle på motsvarande sätt vissa bestämmelser gällande fritidsfiske och omlastning upphävas.

2.3 Överföring av befogenhet

I förslaget ingår bestämmelser om överföring av befogenhet till kommissionen med användning av delegerade akter och genomförandeakter. Det detaljerade innehållet i och motiveringarna för befogenhetsöverföringen kommer man att fördjupa sig i under ärendets fortsatta beredning när man har hunnit granska förslagen i detalj.

3 Rättslig grund och förhållande till subsidiaritetsprincipen

Förslaget till förordning grundas på artikel 43 (punkt 2) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Ärendet behandlas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, vilket innebär att det för godkännande av förordningen behövs godkännande i Europaparlamentet och en kvalificerad majoritet i rådet.

Subsidiaritetsprincipen tillämpas inte på övervakning av fiske, eftersom bevarandet av havets levande naturresurser som en del av den gemensamma fiskeripolitiken enligt artikel 3 punkt 1 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt hör till unionens exklusiva befogenheter.

4 Centrala konsekvenser

4.1 Konsekvenser för lagstiftningen i Finland

Den gemensamma fiskeripolitikens tillsyns- och påföljdssystem har i Finland verkställts genom lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014). I lagen om nationellt genomförande av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016) bestäms bland annat om beviljande av fisketillstånd enligt rådets kontrollförordning samt om administration av Finlands fiskekvoter. I lagen om fiske (379/2015) bestäms bland annat om rätten att bedriva fritidsfiske, fiskevårdsavgiftsregister och tillsyn av lagen om fiske samt om registrering av kommersiella fiskare. I lagen om registrering av fiskerifartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010) bestäms om register över fiskerifartyg på havsområden.

Om kommissionens förslag om förnyelse av övervakningssystemet träder i kraft måste förändringar göras i lagen om fiske åtminstone när det gäller register över fritidsfiskare och anmälningsplikter. I lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken måste det göras många ändringar för att den nationella lagstiftningen ska överensstämma med EU:s lagstiftning. Även andra ändringar i lagstiftningen kan bli aktuella.

4.2 Ekonomiska konsekvenser

En allt mer omfattande övergång till elektronisk rapportering skulle i det första skedet orsaka kostnader för utveckling och ibruktagande av informationssystem. Användningen av elektronisk rapportering ger dock arbetsbesparingar och minskar speciellt för myndighetsuppgifter behovet av att anställa ny personal för att hantera andra ökande tillsynsplikter. Stöd och underhåll av informationssystemen binder samtidigt förvaltningens resurser.

Att ordna följning av fiskefartygens rörelser skulle också medföra kostnader i inledningsskedet, och efter ibruktagande för fiskarna åtminstone kostnaderna för att använda en smart telefon. Myndigheternas möjlighet att följa alla fiskefartygs rörelser skulle i någon mån kunna effektivisera tillsynen av fiske och därigenom minska behovet av ytterligare resurser.

Kameraövervakning som installeras på fiskefartygen och utrustning för att följa motoreffekten skulle medföra såväl investeringskostnader i inledningsskedet liksom ett ständigt behov av att följa kamerainspelningar och underhålla utrustning.

Ändring av kraven på vägning av fångster på det sätt som kommissionen föreslår skulle leda till många olika slags tilläggskostnader. I hamnar och på lossningsplatser måste man investera i nya vågar eller vägningssystem. Det skulle också krävas resurser hos näringen och myndigheterna för att registrera dem som väger, och övervakning av att registreringsföresättningar gäller. Ökningen av vägningsskyldigheter skulle dessutom ta arbetstid från näringen och bromsa funktionen för logistikkedjan för fisk.

De ekonomiska konsekvenserna av de tillsynskrav som föreslås för fritidsfiske beror bland annat på i vilken omfattning de registrerings- och informationsinsamlingsmetoder som är i bruk i Finland idag anses överensstämma med den föreslagna förordningen. Om registreringen av fritidsfiskare skulle genomföras med hjälp av det nuvarande fiskevårdsavgiftsregistret skulle det behöva omfatta alla åldersgrupper. Om registreringsskyldigheten utvidgas till att gälla personer under 18 och över 64 år bedöms ändringsarbeten på informationssystemen medföra kostnader i någon mån.

Förslagen gällande sanktioner för överträdelser och allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitiken skulle enligt en preliminär bedömning inte få stora konsekvenser för de sanktionsförfaranden som redan är i bruk i Finland eller på avgifternas storlek.

Storleken på de ekonomiska konsekvenserna av kommissionens förslag som beskrivs ovan är svåra att bedöma.

4.3 Konsekvenser för fiskenäringen, myndigheternas verksamhet och miljön

Förslagets målsättning är en effektivisering av övervakningen av fisket i havsområdet, vilket som utgångspunkt är ett mål som främjar miljöskyddet. Det fiske som Finland bedriver är dock redan idag hållbart, och de av kommissionen föreslagna åtgärderna skulle inte förbättra situationen märkbart. Unionens bevarandeåtgärder fokuseras i allmänhet inte på de mest hotade fiskbestånden i Finland, utan deras skötsel och skydd hanteras med nationella åtgärder. Att göra rapporter och anmälningar i anslutning till övervakningen av fisket elektroniskt skulle minska användningen av papper och postförsändelser.

Om skyldigheten att följa rörelserna för fartyg under 12 meter skulle träda i kraft, skulle detta i Finland gälla fler än 3 000 kustfartyg. Om det skulle vara möjligt att genomföra följningen med en smart telefon och en sådan app som samtidigt skulle ha andra funktioner, som elektronisk rapportering, skulle det kunna vara kostnadseffektivt. Kostnadseffektiviteten skulle öka om den uppföljningsinformation som samlas in genom övervakningen skulle kunna användas för att uppfylla andra informationsinsamlingsskyldigheter. Elektronisk rapportering skulle i

varje fall underlätta arbetet för såväl fiskare som myndigheter när man samtidigt skulle sluta skicka och lagra anmälningar på papper.

Skyldigheten att anmäla uppgifterna i den elektroniska fiskedagboken före hamn anlöps skulle innebära en ytterligare skyldighet för det småskaliga fisket och skulle försvåra fiskarens arbete. Det skulle vara svårt och till och med farligt att mata in och skicka uppgifter på havet. En obligatorisk elektronisk lossningsanmälan skulle ge fångstuppgifter som är mera tillgängliga och uppdaterade och har högre kvalitet. För fiske av arter utan kvot skulle lossningsanmälan vara en ny förpliktelse som skulle ersätta den månadsanmälan som används idag.

Det är problematiskt att ordna vägning av fångster i hamnar så att den som väger är registrerad, detta särskilt för småskaligt fiske där fiskaren för fångsten till egen strand. Kravet på vägning skulle tvinga till nya, kostnadskrävande arbetssätt också i trålfisket, där osorterade fångster av strömming och skarpsill ofta flyttas från fiskefartyget direkt till transportfordon och vägs först vid destinationen. Även kameraövervakning och följning av motoreffekten skulle försvåra för näringen och öka myndigheternas arbete utan att ge nyttigt mervärde för tillsynen av fisket.

I Finland finns ett i internationell jämförelse omfattande fiskevårdsavgiftsregister gällande fritidsfiske samt uppgifter om fritidsfiskets fångst som samlas in av Naturresursinstitutet. Kommissionens förslag om tillsyn av fritidsfisket är dock problematiskt bland annat på grund av att det i fiskevårdsavgiftsregistret bara finns 18–64-åringar. I landskapet Åland finns inget register gällande fritidsfiskare. De av kommissionens förslag som förutsätter registrering av vissa fartyg som används för fritidsfiske och anmälan av fångster från fritidsfiske, om detta fiske berörs av bevarandeåtgärder som unionen bestämt, går klart längre än den modell som tillämpas i Finland. Det slutliga innehållet i och konsekvenserna av de nya kraven förblir oklara i ljuset av förslaget, eftersom kommissionen föreslår att den genom en genomförandeförordning i detalj skulle kunna bestämma om registrerings- eller tillståndssystem, insamling av fångstdata, följning av fartyg samt övervakning och märkning av fångstredskap.

Att utse tjänstemän vid Gemenskapens kontrollorgan för fiske till unionens inspektörer och att utsträcka inspektörernas verksamhetsområde till medlemsstaternas territorium skulle enligt en preliminär granskning öka kontrollbehörigheten för unionens tjänstemän i medlemsstaterna. Ändringen är dock inte nödvändigtvis dramatisk, eftersom Europeiska kommissionen också tidigare har kunnat göra inspektioner i medlemsländerna.

5 Ålands behörighet

Fisket omfattas av Ålands lagstiftningsbehörighet enligt 18 § 16 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Enligt 18 § punkt 25 hör också beläggande med straff och storleken av straff till landskapets lagstiftningsbehörighet när det gäller rättsområden som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet.

6 Nationell behandling och behandling inom Europeiska unionen

Förslaget till förordning har behandlats i sektionen för fiske (EU 17) vid kommittén för EU-ärenden 25.6.2018.

Europeiska kommissionen har föredragit förslaget till förordning i jordbruks- och fiskerådet 18.6.2018, då en första diskussion om det fördes. Behandlingen av förslaget inleddes i rådets arbetsgrupp i juli 2018.

I Europaparlamentet utarbetas en promemoria av fiskeriutskottet, där föredragande för promemoria är fransyskan Isabelle Thomas som representerar progressiva förbundet av socialdemokrater i Europaparlamentet.

7 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet ser en effektiv och kostnadseffektiv övervakning av fiske som en nödvändig och viktig del av den gemensamma fiskeripolitiken för att säkerställa hållbara fiskbestånd. Övervakningen av fisket bör anpassas till de speciella särdragen i varje område och de olika formerna av fiske. Krav och metoder som är överdimensionerade i förhållande till målen för den gemensamma fiskeripolitiken, ökar kostnaderna och är obligatoriska för alla bör inte tas i bruk.

Statsrådet ser förbudet mot att kasta fångst överbord som en viktig del av den nuvarande fiskeripolitiken. Fångst som kastas överbord är dock inget problem i det fiske av lax, strömming eller skarpsill som Finland bedriver. Statsrådet förhåller sig negativt till att ta den kameraövervakning gällande fångst som kastas överbord i bruk på Östersjön.

Statsrådet stöder förslagen om att ändra rapportering på papper till enbart elektronisk för bland annat fiske, fiskprodukters spårbarhet och fångsintygssystemet för utrikeshandel. Mobiluppföljning av kustfartyg ser inte statsrådet som nödvändigt, även om den inte är omöjlig att genomföra. Bestämmelserna gällande elektronisk fiskedagbok och mobilföljning av kustfiske bör genomföras på ett sätt som är så flexibelt och kostnadseffektivt som möjligt ur näringsperspektiv.

Statsrådet har som mål att lösningarna gällande vägning av fångst och registrering av dem som väger inte ska få konsekvenser som stör verksamheten eller ökar kostnaderna. Statsrådet strävar också till att det inte blir någon skyldighet att installera utrustning för följning av motoreffekten på fartyg, eftersom hållbarheten för fiske i första hand säkerställs genom fiskekvoter, och fiskefartygets motoreffekt därigenom saknar betydelse under de förhållanden som råder i Östersjön.

Statsrådet anser att det inte är önskvärt med nya förpliktelser för Finland gällande övervakning av fritidsfiske. Statsrådet strävar i andra hand efter att kommissionens nya förslag gällande fritidsfiske inte medför betydande ökade kostnader eller byråkrati om de genomförs. Till den del som kommissionens förslag kan genomföras med måttliga förändringar i de förfaranden som redan är i bruk i Finland, kan Finland vara flexibelt i ärendet.

Kostnaderna för övervakning av fisket bör i största möjliga omfattning kunna täckas ur Europeiska havs- och fiskerifonden. Förordningsförslaget gällande fonden kommer till beredning samtidigt med förändringsförslagen gällande förordningarna om kontroll.

När det gäller förslagen om överföring av befogenheter till kommissionen anser statsrådet att till den del som överföring av befogenheter är motiverad, ska bestämmelserna om befogenheter vara tillräckligt tydliga, väl avgränsade och ändamålsenliga såväl gällande innehållet som tidsmässig avgränsning. Valet mellan delegering av befogenheter och genomförandeförfarande ska vara motiverat och delegerade akter kan endast användas för att utfärda allmänt tillämpade bindande bestämmelser.